

Zahučali hory, zahučali lesy; kdeže sa podeli moje mladé časy?

Moje mladé časy neužili krásy, moje mladé letá neužili sveta.

Mladosť moja, mladosť, vyšlas' mi na márnosť, vyšlas' mi na márnosť pre moju nedbalosť.

(tak som fa utratil) Mladosť moja, mladosť, ver' si sa minula, (zahodil) jako by ten kameň do vody hodila.

Ešte sa ten kameň v tej vode obráti, ale moja mladosť nikda sa nevráti.

Melódia: Sb. MS I (9) 7 b: Zahučaly hory, zahučaly lesy — Cz. 54: Buvaja, buvaja, šla mamka do hája — Sl. sp. D 260 — Sl. sp. I (225) 593 f — Sl. sp. D 1301 — Sl. sp. D 1254 — Sl. sp. D 162 — [Sl. sp. II 144].

232.

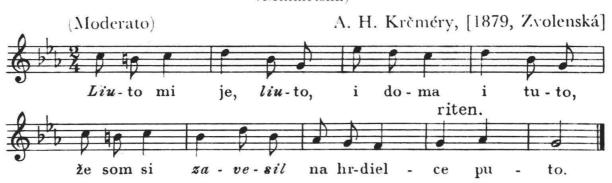
Jaj, beda, jaj, beda mne, [: jaj, beda, beda mne! :] Ej, výnďže ty, ženička, [: výnďže ty proti mne. :]

Jaj, ako by ja vyšla [: proti korheľovi, :] ej, čo mi prepil žito [: ešte na koreni. :]

Jaj, a čo by len žito, [: ale kone, voly, :] ej, i sukňu zelenú, [: čo mi bola k vôli. :]

Melódia: Cz. 74: Ej, veď som sa vydala za muža korheľa – Sl. sp. I 475 – Sl. sp. D 973 – Sl. sp. II 329 – [Sl. sp. D 154].

233. (Manželská)

(Lúto) (lúto)
Liuto mi je, liuto,
i doma i tuto,
(založil)
že som si zavesil
na hrdielce puto.

Povec mi, dievčatko, povec mi naraze, nech moje koníčky nestoja na mraze. Povedala som ti, ešte ti raz poviem, veru ja, šuhajko, za teba nepôjdem.

Povedala som ti v zime i v jeseni, že ty nebudeš mať zo mňa mladej ženy.

Kollár I, 253